

פרשת פקודי

1) ".... ונתיחד ספר ואלה שמות בענין
הגלות הראשון.... והגאולה ממנו"
(רמבן בהקדמתו לספר שמות)

"...והנה הגלות איננו נשלם עד יום שובם אל מקומם, ואל מעלת אבותם ישובו:
וכשיצאו ממצרים, אף על פי שיצאו מבית עבדים, עדיין ייחשבו גולים, כי היו בארץ
לא להם, נבוכים במדבר. וכשבאו להר סיני ועשו המשכן, ושב הקדוש ברוך הוא
והשרה שכינתו ביניהם, אז שבו אל מעלות אבותם, שהיה סוד אלוה עלי אהליהם,
והיו הם המרכבה, ואז נחשבו גאולים. ולכן נשלם זה הספר בהשלימו ענין המשכן
ובהיות כבוד ה' מלא אותו תמיד". (רמבן הקדמה לספר שמות)

2) "וירא משה את כל המלאכה
והנה עשו אותה כאשר צוה ה' כן עשו
ויברך אותם משה" (שמות לט, מג)

" מה היא ברכה שבירכן?
אמר להן; תשרה שכינה במעשה ידיכם.
והם אומרים; "ויהי נעם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו" (תהילים צ, א)

3) " אהוב את המלאכה!...
ר טרפון אומר:
אף הקבה לא השרה שכינתו על ישראל עד שעשו מלאכה,
שנאמר: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"
(אבות דרבי נתן פרק יא)

4) "ויהי נועם!....!"

"ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו"

5) "שמחתי באמרים לי בית ה' נלך" (תהילים קכב א)
"אמר דוד לפני הקב"ה:
"ריבונו של עולם, שמעתי בני אדם שהיו אומרים: " מתי ימות זקן זה ויבוא שלמה
בנו ויבנה בית הבחירה ונעלה לרגל- ושמחתי! (מכות י עמוד א)
"וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה". (ישעיה סו יד)